Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26019
Copyright: Admont, Benediktinerstift

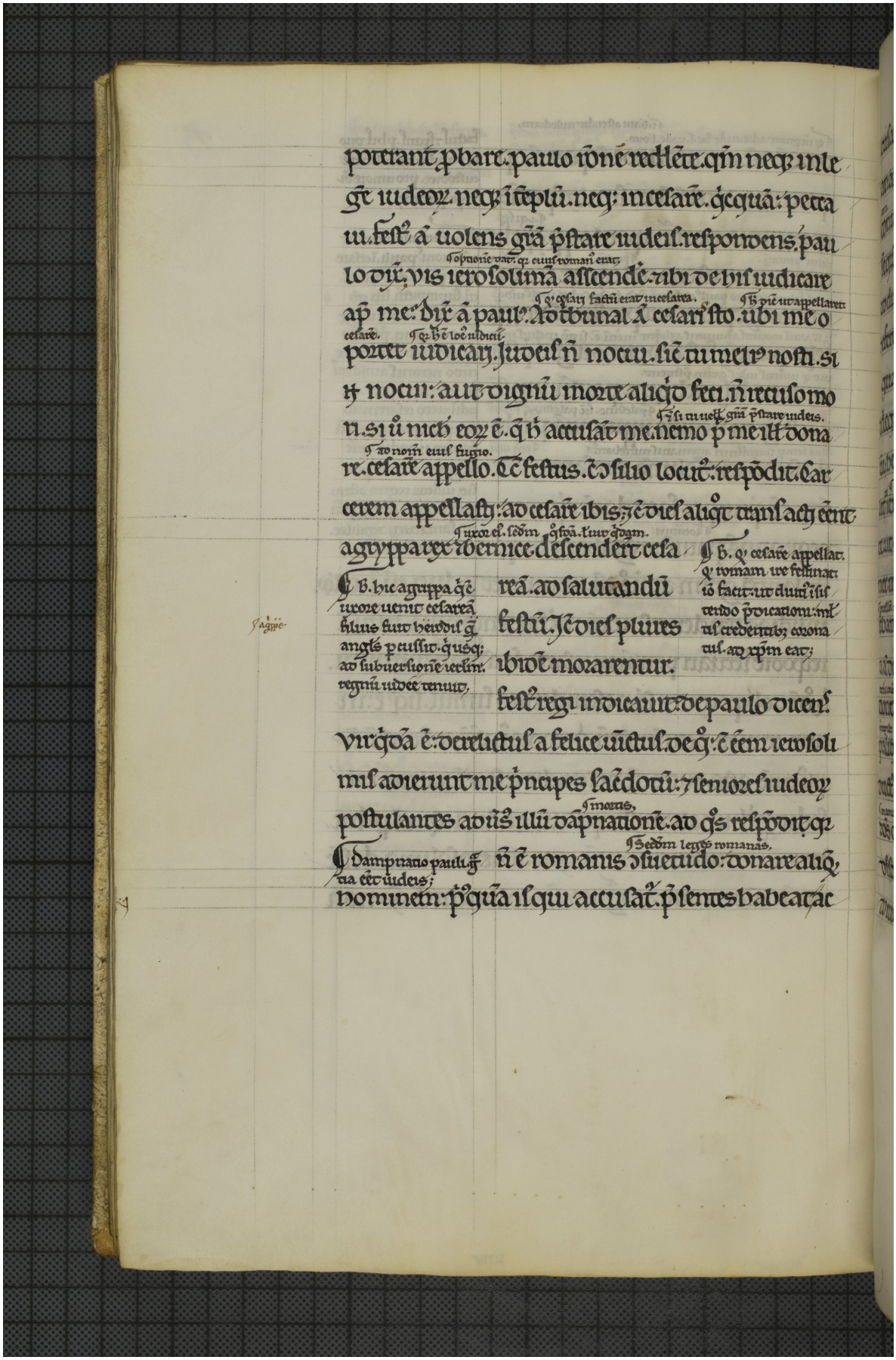

potuerant probare. paulo iure hec lecta. quam nec in le
ge iudeorum nec in templo. nec in cesare. quequam: petra
tu. festus a uolens gratiam prestare iudeis. respondens. pau
lo dixit. uis iero solima ascendere. ibi de his iudicare
ap me. dixit a paulo. Ad tribunal a cesari sto. ubi me o
portet iudicari. Judeis non nocui. sicut tu melius nosti. si
quidem nocui: aut dignum morte aliquid feci. non recuso mo
ri. si autem nichil eorum est. quod accusant me. nemo potest me illi dona
re. cesari appello. Tunc festus. cum consilio locutus: respondit. Cesar
cem appellasti: ad cesarem ibis. Et cum dies aliqui transiissent
agyppa rex. et bernice descenderunt cesa
rea. ad salutandum
festum. Et cum dies plures
ibidem morarentur.
festus regi indicauit. de paulo dicens.
Vir quidam est derelictus a felice uinctus. de quo cum essem in iherosolu
mis adierunt me principes sacerdotum. et seniores iudeorum
postulantes aduersus illum damnationem. ad quos respondi quia
non est romanis diuinitus donare aliquem
hominem: priusquam is qui accusatur. presentes habeat ac

Agrippe

B. hic agrippa cum uxore uenit cesaream filius fuit herodis magni qui usque ad subuersionem iherusalem regnum iudee tenuit.

uxore eius secundum quosdam. l. uxor quidam.

B. quia cesarem appellauit. quia romam ire festinauit. ideo fecit ut diuitiis istis redderentur oblationum multis credentibus. et coronatus. ad xpm erat.

Damnatio paulus quia erat iudeus.